

LA REVISTA DEL SPL

SERVEI PRELABORAL AMPOSTA

Edició 4
SETEMBRE

Victoria

Actualment estem en una adaptació constant de les nostres vides a una realitat que ens porta a reinventar-nos per sobreviure en tots els àmbits en els quals ens envoltem.

Si parlem d'adaptació, el Servei Prelaboral d'Amposta n'és un expert! Hem adaptat classes, horaris, grups d'assistència, activitats..., ara un cop més ho tornem a fer.

El nostre servei es caracteritza per ser un servei molt polivalent: Temps de Terra, Riet Vell, col·laboració amb el Parc Natural del Delta, activitats a les escoles de l'Aldea, la Casa de Fusta, aquests eren els llocs on, abans de la pandèmia, realitzàvem pràctica laboral, on gaudíem de llibertat a l'hora que treballàvem hàbits i habilitats laborals.

En l'actualitat, no podem realitzar cap activitat fora del nostre servei i és per això que, seguint la mateixa línia de sempre, volem adaptar-nos per seguir oferint aquesta polivalència a les persones usuàries del servei.

Entre d'altres, ens hem coordinat amb responsables del Parc Natural del Delta per continuar col·laborant mutuament i, en aquesta ocasió, realitzar diferents tallers que responen a necessitats reals dintre del nostre territori, com són la realització de rampes per ànecs i construcció de casetes per a rats penats.

Des del servei, estem molt agraïts amb ells per la seva disposició constant i per fer-nos partícips de la cura del nostre territori i tot el que això comporta.

Per acabar, ens agradaria citar una frase d'Alexandre Magne amb molt de sentit per a nosaltres:

De la realització de cadascú, depèn el destí de tots

Servei Prelaboral

Aproximadament el 15 d'Agost es va fer viral una foto en la qual apareixia una pintada a la carretera, a uns 30 quilòmetres de distància, de la casa on estaven de vacances el Vice-Pandèmies i la seva família .

El que més destaca d'aquesta notícia no és el text referint-se al vice com a "Coletas rata", sinó a la reacció d'aquest individu, el qual pràcticament va fugir com si la seva vida estigues en perill.

Com era d'esperar no va tardar a haver-hi una reacció dels dirigents de Podemos davant de "l'atac feixista" i la posterior burla dels "bots d'extrema dreta", a base de memes sobre la hipocresia i covardia del coletas.

Ja que parlem sobre caradures públics que van de vacances, no podíem oblidar a "Pedro el sepulturero", el qual després de passar uns dies de vacances a la platja va contestar a una entrevista que la culpa del rebrot era de la gent que s'havia relaxat.

I, per últim, però no menys incompetent tenim a la Ministra Celaà, en una entrevista en que li pregunten quines mesures es prendran a les classes d'educació física i respon al fet que es faran sense públic. És possible que la ministra ja tingui algun tipus de demència, però m'inclino en què les preguntes no estaven pactades. A cas algú ha anat mai a l'escola, com a públic, a veure els seus fills i filles fent educació física???

Anònim

VA DE MÚSICA

La música ens serveix com una via de sortida front un dia estressant o moments difícils. També ens acompanya en moments feliços de la nostra vida i molts cops ens porta aquells records que quan sentim aquella cançó ens transporta a aquell moment en concret.

Jo sóc una persona que m'agrada un estil de música bastant variat de les quals m'agradaria definir-ne tres.

El hardcore és un estil de música que molts joves escoltem perquè és una música metàl·lica amb un "bass" ràpid. És un estil que, tot i que l'endemà et pot arribar a fer mal el cap, a mi em causa una sensació molt agradable. El ball consisteix a moure les cames cap a dalt i cap a baix de manera repetida i amb molta intensitat, cosa que fa que acabis esgotat, però és una bona manera de fer exercici. Jo he pogut estar ballant hardcore durant tres hores seguides.

Per altra banda, m'agrada el Reggaeton i la considero una de les millors músiques, sigui pel ritme o sigui per la lletra; a mi personalment em motiva i a part dóna moltes possibilitats a l'hora de ballar-la.

I per acabar, també m'agraden les cançons de Tuerc. Aquestes consisteixen a "perrejar" i fer moviments de cintura, per exemple moltes xiques ballen maneant el cul i els nois maneant la cintura i viceversa.

Si pogués destacar alguns dels cantants nomenaria: del Hardcore a Angerfist Ihoax i en quant a reggaeton destacaria a Anuhel. Us convido a escoltar qualsevol de les seves cançons.

Anònim

En aquesta edició s'entrevista a una persona usuària del servei per poder tenir una visió de com els ha afectat tota aquesta situació.

1. Quant temps fa que assisteixes al servei Prelaboral?

Vaig començar al servei el 30 d'agost de 2019, per tan fa poc més d'un any.

2. Per poder contextualitzar i fer una comparativa de com ha canviat la situació, ens podries explicar quins dies assisties i quins tallers feies abans de la pandèmia?

Abans de la pandèmia venia en dimarts, dijous i divendres i feia pràctica laboral a la reserva natural de Riet vell, anava a informàtica, també anàvem al casal de joves de l'Aldea i al d'Amposta a realitzar recerca activa de feina. Recordo també molt al principi que vaig anar a pintar la tanca de l'escola Maria Garcia Cabanes, em queda molt bon record.

3. Posterior a la pandèmia com s'ha vist d'afectada aquesta rutina, és a dir, quins dies assisteixes i quines són les activitats que realitzes ara?

Ara he reduït un dia d'assistència, no realitzem pràctica laboral, ni informàtica. És una situació estranya la veritat.

4. Què és el que més trobes a faltar?

El que més trobo a faltar és anar a informàtica, també trobo a faltar els dijous quan anàvem a Riet Vell i fèiem la pràctica laboral.

5. T'ha suposat un gran esforç adaptar-te a la nova normalitat?

Sí, el que més m'ha costat és tornar a agafar la rutina. En quant a les activitats al servei no ha suposat gaire esforç.

" És una situació
estranya"

"Abans estàvem tots junts i a mi m'encantava"

6. Creus que la teva relació amb els companys s'ha vist afectada?

No crec, sí que és diferent perquè abans estàvem tots junts i a mi m'encantava, vaig agafar un gran vincle amb tots els companys i companyes i m'ho passava molt bé. És veritat que de les persones que abans estàvem ara no tinc cap mena de contacte.

7. Fas alguna valoració positiva de tota aquesta situació?

Abans teníem més llibertat i crec que ara ens hem hagut d'adaptar i ja està, no queda altra. Per tant no faria cap valoració positiva al respecte.

"Quan ens van confinar em vaig angoixar, no podia fer res de la meva rutina"

8. El confinament ha marcat un abans i un després a les nostres vides. ¿Podries definir com ho has viscut tu?

Quan ens van confinar em vaig angoixar, no podia fer res de la meva rutina, més que res pensant que abans venia tres dies al servei estava amb els companys i era com un aire fresc. Pensar que no podia sortir de casa se'm feia estrany, però, finalment ja t'adaptes. Un cop ja ens van deixar sortir vaig tenir una mica de por, sobretot per agafar el transport públic.

9. Per finalitzar, quin és el teu punt de vista sobre el temps que estem vivint?

Jo penso que la gent hem de fer vida normal, tot i que crec que s'ha exagerat una mica en la llibertat de poder fer tot el que fèiem abans, ja que això ha ocasionat que molta gent es torni irresponsable en la situació que estem vivint. Ara, a conseqüència d'això, ja tornem a tenir molts casos a les Terres de l'Ebre.

Moltes gràcies!!!

Un dia vaig decidir marxar del meu poble a viure a Barcelona sense tenir cap recurs econòmic. Va ser llavors quan vaig començar a dormir al carrer.

Els únics diners que podia aconseguir eren aquells que em donava la gent.

Dormia al caixer de "La Caixa" de la Rambla de Catalunya i, increïblement, hi havia turistes que fins i tot em donaven algun bitllet.

Quan això passava, em comprava tabac i alguna cervesa i la resta me'ls acabava de gastar amb el sopar, ja que el dinar ja el tenia cobert. Però això, era en el millor dels casos; el dia que no em donaven cap bitllet em dedicava des de voltes de migdia a buscar burilles de tabac per terra i així almenys fumava alguna cosa.

Més endavant vaig començar a buscar plaça a un alberg, cada dia a les 20.00 h m'havia de presentar per confirmar que estava interessat a ocupar un lloc. Finalment, passats tres dies fent cua, em van donar plaça a un alberg de la zona alta de Barcelona.

Llavors ja tenia el sopar i el dormir cobert durant un mes i mig. Va ser una bona notícia, ja que fins aquell moment només menjava bé a hora de dinar.

Tot pareix que sigui un benefici, però per mi tenia un inconvenient: l'única manera que jo tenia per fer diners ara ja no la podia utilitzar. Aquest fet em va portar a estar a un centre de dia amb altres companys que estaven en la mateixa situació que jo, parlant i mirant la televisió.

Per mi era un esgotament mental, sabia que això tenia un final, et malacostumes i quan s'acabava el temps buscava un altre alberg, i després un altre, i un altre.... fins que acabes canviant la manera d'actuar.....

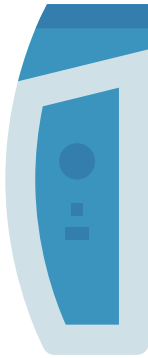

Això només va ser el començament...

Manel

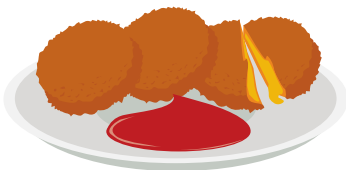
ACUDITS

- Amor meu, crec que estàs obsessionat amb el futbol i em fas falta...
- Quina falta!? quina falta!? si no t'he tocat!!!

- Mare, mare, al col·legi em diuen xampú...
- Tranquil Johnson, no més llàgrimes.

- A mi m'agradaria viure en una illa deserta.
- A mi també!!
- Ja comencem a omplir-la eh!!!

- Estàs obsessionat amb el menjar!!!
- No sé a què et refereixes croquetament....

- Mare em fas un entrepà de pernil?
- ¿York?
- Sí, Turk

Anònim

Costelles de porc amb herbes aromàtiques

INGREDIENTS (4/persones)

- Un tros de costella de porc sencera
- 1/2 Llimona
- 1 got gran de vi blanc
- Vinagre i mel de romaní
- Sal, pebre i oli d'oliva verge extra
- Herbes aromàtiques (farigola, romaní, alfàbrega, orenga, llorer al vostre gust)

PREPARACIÓ

Empedrem la costella de porc i la posem en una safata de forn, arruixem amb una mica d'oli i la posem al forn a 180° fins que estigui daurada per tots els costats.

Espolsem les herbes aromàtiques per damunt i posem unes rodanxes de llimona i aboquem el got de vi, tapem en paper d'alumini i ho deixem al forn entre 160 i 180°, 1 hora i mitja aproximadament. El temps va en funció de la mida de la costella i el forn utilitzat.

Sempre ha de tenir una mica de líquid, així que de tant en tant afegim una mica d'aigua al brou de la carn.

5 minuts abans d'acabar la cocció afegim un rajolí de vinagre i pintem la costella en mel de romaní i encenem el gratinador i el deixem 5 minuts més.

Traiem del forn, emplatem la costella i a menjar!!

Bon profit!!!!

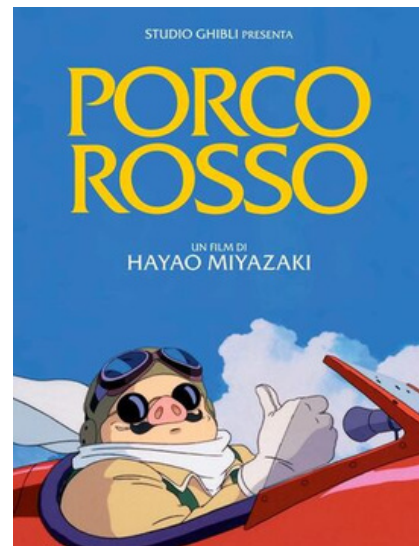
Un de Gandesa

VA DE CINE

PORCO ROSSO 紅の豚

Marco Pagot és un dilatat pilot militar italià, que a causa d'un encanteri es transforma en porc i en conjunt el seu avió vermell passa a tenir el sobrenom de "Porco Rosso", d'aquí el nom de la pel·lícula.

Marco arriba al taller dels Piccolo, per tal que li reparin l'avió per poder seguir exercint la seva feina, moment en el qual coneix a la Fio, filla del propietari del taller.

Quan reparen l'avió, Marco i Fio, escapen d'incògnit de Milà i és a partir d'aquí quan ens transmet una sensació de fraternitat absoluta entre el protagonista i la seva companya, deixant veure els matisos de les seves personalitats.

Durant la pel·lícula es veu la rivalitat entre Marco i Donal Curtis, un pilot americà contractat pels pirates de l'aire, la banda a la qual està perseguint Marco.

Pel·lícula amb moltes situacions que no donaran pas a l'avorriment i amb un final obert.

Sense dubte la recomanaria, ja sigui pel seu argument com per la banda sonora.

Crispetes i acció!!!

Anònim

Una de les conseqüències d'aquesta pandèmia és deixar el contacte físic de banda.

Abraçades, petons, salutacions... tot el que se'ns ha transmès i s'estava transmetent fins ara a les persones queda en un "borra tot el que heu après".

Fa pocs dies, l'OMS va recomanar deixar de saludar-se amb els colzes i fer-ho amb la mà al pit i una petita inclinació.

Des del meu punt de vista, aquesta excessiva preocupació per evitar el contacte pot provocar una falta d'estima activa vers altres persones, les quals poden no entendre aquesta manca d'afecte per la situació actual.

Fins a quin punt hem de deixar d'abraçar i estimar als nostres éssers més apreciats??? jo ho tinc clar, deixem-nos de preocupacions i estimem-nos tots. A la fi, tots acabarem al mateix lloc.

ARTICLE:

Anònim

AUTORA DIBUIX:

Victoria

